

Formanden Endringsforslagene ere jo knyttede til de Bestemmelser, som indeholdes i §§ 5—9, og disse Bestemmelser ere igjen betingede af, at en Taxation finder Sted.

Moltke: Da det Affnit, som for Dieblittet er under Forhandling, omhandler Taxationer og Overtaxationer m. m., skylder jeg at bemærke, at, da jeg aldeles afviger fra Grundprincippet i Lovforslaget og navnlig holder mig til den motiverede Dagsorden, som blev vedtagen af begge Thing i foregaaende Diæt, har jeg, uagtet jeg har prøvet paa at stille Endringsforslag til forskjellige Punkter, ikke fundet dette muligt. Jeg skal saaledes erklære, at jeg i Alt, hvad Taxationerne angaaer, som jeg finder er et temmelig betydeligt Indgreb i den frie Eiendomsret, maa være aldeles imod det under Forhandling værende Affnit og derfor ikke kan stemme for Samme.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets § 19 (s. Anh. Sp. 145.)
vedtoges med 21 St. imod 9.

2) Sammes § 20 (s. sammesteds).
vedtoges med 22 St. imod 10.

§§ 21 og 23 ansaaes vedtagne uden Afstemning.

Cap. V fattes derpaa under Forhandling.

Jessen: Jeg skal kun, med Hensyn til, hvad der muligt og rimeligvis kan foresalde senere under denne og paafølgende Behandling af Lovforslaget, allerede nu bemærke, at den Afgang, der efter § 38 er givet Godseieren til i visse Tilfælde at beholde Gaarden, ingenlunde væsentligt afhjælper, hvad der er det Betænkelige og Farlige i Lovforslaget, idet det ikke dermed aldeles henstilles til ham at beholde sin Gaard ved Hjælp af at betale et i sin angivet Tilskud til Taxationskjøbsummen. Det hedder nemlig: „Erklærer Bonden derpaa,

at han vil overtage Gaarden, uagtet Taxationssummen saaledes forhøies, har det herved sit Forblivende, og den forhøiede Taxationssum lægges da til Grund ved Beregningen af Kjøbsummen efter § 11“. Uagtet denne sigter til en Formildelse, bryder den dog saaledes ingenlunde med det farlige Princip; den stiller det ikke i Godseierens Magt at beholde Gaarden, om han endog er aldeles utilbøielig til at sælge.

Jessen: Tor jeg spørge, om § 31 er under Forhandling?

Formanden: Ja, jeg nævnte det ubtryffeligt.

Jessen: Jeg har tilladt mig her i Thinget at indbringe et Endringsforslag til denne §, der, som Endringsforslaget selv udviser, gaaer ud paa, at den Bestemmelse i Lovudkastet, at Bonden, naar han frasalder sin Begjæring om Gaardens Overdragelse, er berettiget til at fornøje Begjæringen, naar fulde 5 Aar ere forløbne, skal forandres derhen, at han da har tabt sin Ret til for sin og sin eventuelle Enkes Livstid, saalænge hun vedbliver at være Enke, at fremkomme med nogen ny Begjæring om Gaardens Overdragelse i Kraft af denne Lov. Jeg skal tillade mig at fremføre Grunden for dette Endringsforslag. Lovens § 37 bestemmer, at, naar Fæsteren, som har forlangt sin Gaard overdragen til Eiendom, efterat Taxationen er holdt, staaer det ham frit for at erklære, om han vil overtage Gaarden efter Taxationssummen, eller om han vil frasalde sin Fordring. Efter min Betragtning af Sagen synes jeg, at der var nogen Billighed i, at, naar en Fæster havde forlangt sin Gaard overdragen til Selvetendom og i den Anledning havde foranlediget, at der var bleven affholdt Taxationsforretning over Gaarden, det da ikke var overladt til ham, om han vilde overtage Gaarden efter Taxationssummen eller ei, men at det skulde have sit Forblivende ved Taxationssummen, og at ligesaavel som Godseieren var forpligtet til at overlade Fæsteren Gaarden efter de ved Taxationen bestemte Regler, saaledes skulde ogsaa